

LBRIS

We know
books

Sanda Alina BĂLAN

***Amintirile Anastasiei
la vârsta de cinci ani***

- Poezii ilustrate -

Cuprins

I. Noi și căsuța noastră

Fetița	7
Mămica mea	8
Tati.....	9
Căsuța noastră	10
Biluța.....	11
Cuțu	12
Bedi.....	13
Coco și găinile.....	14
Porumbelul.....	15
Guguștiucul	16

II. Lumea mea cea mică

Nașul cel mic.....	17
Nășica	18
Nașul	19
Tataie Marin (Moșul)	20
Mamaie Gina	21
Nenea Ionuț.....	22
Mamaie cea bătrână (Marioara).....	23
Părintele Cătălin.....	24
Coanele moașe	25
Andreea	26
Vecina	27
La tanti Mimi.....	28
Tanti Aurica	29
Mara	30
Vâlceanca	31
Macedoneanca	32
Corina	33
Grădinița.....	34
Doamna mea educatoare.....	35

III. Lumea cea mare

Oțeleștiul.....	36
Vecinii.....	37
Neamurile (rubedeniile).....	38
Argeșul	39
Bucureștiul cel mare	40

IV. Mersul lumii

Păpușa	41
Pernuța	42
Anotimpurile	43
Mărțișorul	44
Sărbătorile	45
Primul meu colind	46
Purcelul lui tataie	47
Sânzienele	48
Ziua României	49
„Ziua porumbelului”	50
Cauzalitatea	51
Televizorul	52
Seceta	53
Sfântul Ilie	54
Constantin	55
Campionul	57

V. Ocupațiile mele de toată vremea

Nana de joc	58
La oglindă	59
La bucătărie	60
Curățenia	61
În grădină	62
Construcțiile	63
La cumpărături	65
Ce vrei tu	66
La serviciu	67

I. Noi și căsuța noastră

Fetița

Zâmbet poznaș
pe obrăjori;
ochi verzi ca marea –
strălucitori.

Buclele mele
tăiate scurt
nu-mi lasă firea
să mi-o ascund.

Rochițe-n dungii
și în buline;
rozul și movul
mă prind prea bine!

Fetița blondă
și descălțată
sunt chiar eu,
Ana,
mult-alintată.

Numele meu,
Anastasia,
rimează chiar cu....
poezia.

Mămica mea

Toate basmele din lume
o altă mami n-ar putea
să zugrăvească iubitoare
ca pe mămica mea.

Nu-i preafrumoasă
nici tocmai tinerea,
însă e tare drăgăstoasă,
doar e a mea!

La fire-i semăn,
și la caracter
și chiar la-nfățișare
mai mult decât nițel.

Același zâmbet,
aceiași ochi
are și fata –
să n-o deochi?

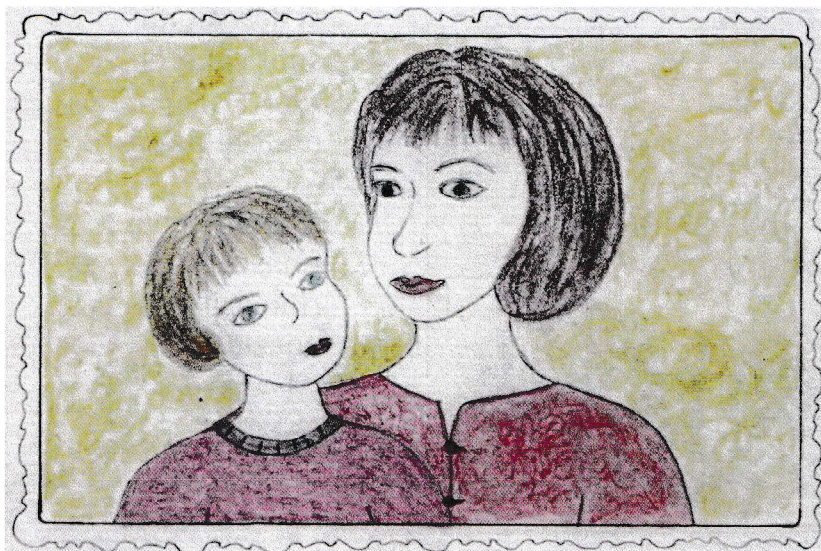
O s-o cunoști
cum este ea;
în cartea asta
se va vedea.

Povestitoarea,
desenatoarea
este chiar ea –
„găinușa mea”.

Aripa când și-o întinde
ea pe dată mă cuprinde:
„Puișorule-auriu,
vino-n brațe să te țiu!”

Și mă-nvață ce găsește
că în viață-mi folosește.
Zice să fiu cumițică,
de om să nu-mi fie frică...

Frică doar de Dumnezeu și de îngerușul meu!

Tati

Nimeni nu-i zice pe nume –
lui doar „coco” i se spune.
„Coco”, „ursul” sau „arici”
(atunci când uită de brici).

Se trezește-n zori de zi
și se-apucă a citi!
Măi, nu-i vreme de citit,
ci treaba de potolit!

Că ai multe în ogradă
ce așteaptă să te vadă:

Coco și găinile,
să vii cu grăunțele.

Porumbelul s-a grăbit,
cu cocoșii a sosit.

Oaia strigă din coteț:
„Mie când îmi dai nutreț?”

Cuțu ar vrea un oscior –
te așteaptă cu mult dor.

(doar la pisică nu-i pasă:
doarme cu fetele-n casă!)

Sapa strigă-n magazie:
zice să o plimbi prin vie!

Roșiile nelegate
sunt pe tine supărate.

Ia găleată, ce-i lua,
și grăbește a uda!

Iar când totul ai sfârșit,
nu te pune la dormit!

Ia cuiul și meșterește
la căsuța din poveste!

Ia cuiul și scândurica,
că așteaptă păpușica!

Pân' ce-o fi de prânzișor,
tu la treabă să ai spor!

Până seara la chindie,
să iasă-o minunăție!

